

Voleu un projecte de conducta ètica?

Avui la trobem en l'evangeli on es proclamen Les Benaurances, com va fer Jesús a la muntanya, on ell anomena feliços els pobres d'esperit, els qui ploren, els humils, els que tenen fam i set de ser justos, els compassius, els nets de cor, els qui treballen per la pau i els perseguits pel fet de ser justos.

Si bé la promesa de felicitat és el premi que vindrà a la vida eterna, no podem fer l'orni i ens toca d'acceptar que el compromís ens interpel·la, avui, aquí, i a tots.

Per entendre bé el missatge, manllevaré les paraules del P. Lluell que al seu llibre "Creients o comedians?", ens deia: *"Què són Les Benaurances? Són un projecte que és vàlid no només pels cristians, sinó per a totes les persones humanes.*

Per què? Perquè si el text es llegeix amb atenció i sense prejudicis, el primer que sorprèn és que Jesús no presenta un projecte de religiositat o de pràctiques religioses.

Jesús ens presenta un projecte de conducta ètica!"

Certament tenim molts exemples que al llarg de la història han estat models d'honestetat i de compromís ètic aplicant-se i fent seus aquests paràmetres de comportament, o si més no bona part d'ells. Sort n'hi ha perquè *"Si sempre ha sigut i serà important un projecte ètic clar i ferm, en els temps que correm encara ho és més. Sens dubte és el més urgent.*

Si aquest món global va tant desmanegat sofrint crisis que tots sabem, la causa està en la carència d'ètica. El sistema econòmic i els que el gestionen ens ha ficat en la crisi brutal que patim. I per què ens hi ha ficat? Per què?

Perquè aquest sistema i la seva gestió s'ha elaborat (per dir-ho educadament) no des de l'ètica, sinó des de la cobdícia desenfrenada dels més poderosos.

Un sistema totalment abusiu, pensat i gestionat per enriquir a uns quants bandarres a costa del sofriment i de la mort prematura de la immensa majoria.

I el mateix hem de dir de la violència i de les guerres, de la intolerància, de les agressions que cometen els uns contra els altres."

Com bé ens diu el P. Lluell, sense pèls a la llengua, Les Benaurances, no són un manual de pràctiques religioses, perquè en elles s'hi veu atrapat tant el creient en la doctrina cristiana, com l'agnòstic o l'ateu. És un crit al compromís *"no només de rectitud, de generositat, i de vida honesta, sinó també de gaudi, de pau, i de serenor.*

És evident que els estímuls del mitjans de comunicació van més dirigits a l'egocentrisme, al primer jo, després jo, i si queda res per a mi, que no pas a la generositat, però no em negareu que quan es fa alguna cosa a favor dels altres, gratuïtament, un se sent millor persona.

Avui acabo l'article seguint furtant al P. Lluell la cloenda del seu escrit, del que me'n he aprofitat i que subscric totalment, perquè, entre altres coses, és també una mostra de confiança, i per tant, d'esperança.

Diu: "Això és el que feren i fan les bones persones, la gent de bé.

Per què no ho podem fer nosaltres? "